

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ НАПОВНЕННЯ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ЕТНОПЕДАГОГІЧНИМ ЗМІСТОМ

Кобзаренко Л.А.

Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж

Проголошення незалежності України, неупинний рух до демократизації та гуманізації вищої освіти актуалізує проблеми національного відродження, розвитку національної школи, вимагає постійного удосконалення процесу становлення та розвитку спеціаліста в умовах вищої школи.

Погоджуємося з думкою Т. П. Усатенко про те, що в сучасних глобалізаційних, соціально-історичних, науково-освітніх процесах збереження етнічності та впровадження цінностей духовної культури народів у педагогічний процес стає актуальною проблемою особистості, етносу, нації [3, 27].

Особливо актуальний цей процес, коли йдеться про фахову підготовку представників такої гуманної та людиноцентричної професії – майбутніх педагогів.

Для вирішення цих надзвичайно важливих завдань джерелом насаги і вірним дороговказом, безперечно, виступає етнопедagogіка, яка втілює в собі народний педагогічний досвід і народну мудрість, народні погляди на мету і завдання, зміст і методи виховання і навчання.

Національна доктрина розвитку освіти наголошує, “що держава повинна забезпечити збереження та збагачення українських культурно-історичних традицій, виховання шанобливого ставлення до національних святинь, української мови, а також до історії та культури всіх корінних народів і національних меншин, які проживають в Україні” [2].

Згідно вищевказаних аспектів, важливого значення набуває проблема впровадження у зміст виховного процесу молодого покоління традицій українського народу, які, ґрунтуючись на провідних принципах філософії, психології, національного менталітету мають значний виховний потенціал.

На думку Г.Г. Кіт та Г.С. Тарасенко саме відхід від народного кореня духовності, рідної мови та культури є однією з причин глибокої кризи економіки, моралі, освіти, яку переживає наша країна. “Першочергове завдання відродження нашої культури та історії, розбудова України як суверенної держави вирішальною мірою залежить від людського фактора, який у свою чергу, зумовлений станом розвитку національної системи освіти та виховання” [1, 5].

Аналіз стану сформованості морально-ціннісних орієнтацій студентів педагогічних коледжів дав змогу нам дійти висновку про необхідність використання інноваційних методик, зокрема методики формування у студентів морально-ціннісних орієнтацій засобами етнопедagogіки /гносеологічний, емоційно-мотиваційний, творчо-проектувальний етапи; дидактичний, дослідницький, історико-красназавчий, семіотичний, креативний, оздоровчий, практичний напрямки/, з подальшою можливістю її впровадження в навчально-виховний процес педагогічних ВНЗ III – IV рівнів акредитації.

Лише на міцних підвалинах культури рідного народу, послідовно реалізуючи аксіологічний підхід до використання народознавчого матеріалу в освітній роботі зі студентською молоддю, залучаючи її до творчої інтеграції етнопедagogічних знань, культурно-мистецького етнодосвіду у навчально-виховному процесі ВНЗ, дотримуючись красназавчого принципу опанування студентами морально-етнічних цінностей, збагачення змісту навчально-виховного процесу коледжу українськими традиціями та організації його на засадах аксіологічного підходу у контексті етнізації сучасних освітніх пріоритетів, підвищення компетентності викладачів у використанні знань з етнопедagogіки у роботі із студентами педагогічних ВНЗ I – II рівнів акредитації буде успішним процесом формування морально-ціннісних орієнтацій студентів.

1. Кіт Г. Г., Тарасенко Г. С. Українська народна педагогіка: курс лекцій /ВДПУ. – Вінниця : Едельвейс і К., 2008.

2. Національна доктрина розвитку освіти. — К., 2002.

3. Усатенко Т. П. Етнопедagogіка / Т. П. Усатенко // Енциклопедія освіти / Гол. ред. В. Г. Кремень. – К.: Юрніком Інтер, 2008.